

Amikor Dankó Imre Zsirai Miklósnál vizsgázott

"Jött az alapvizsga, ami irodalomból és nyelvészetből állt. Irodalomból Horváth Jánoshoz szerettem volna kerülni... Nyelvészetből, ott sok volt: számításba jött Pais Dezső elsőrenden, Laziczius Gyula a fonetikus, Németh Gyula a török nyelvész, Ligeti Lajos a mongolszakértő, Sági Pista a szótáros és Zsirai a finnugrász. De még többen is, nyelvészetben csak úgy nyüzsögtek a nagyok. Na most, mindenki -akár érdekelte, akár nem- Lazicziushoz igyekezett, mert ott állítólag könnyű volt a vizsga. Volt nekem is tippem, mert vizsga előtt mindet végiglátogattam, de, hát már nem tudtam bejelentkezni... Végül Zsirai lett. Hozzá rendszeresen jártam, szerettem is, de azt mondták, hogy a vizsgán rettenetes háklis, meg megvannak a kedvencei, akik finnül is tudtak. Na nála, de más nyelvtanárnál is az volt a belépő, hogy harmincsornyi finn vagy török szöveget kellett lefordítani, azt tudni és arról beszélgetni. Volt ott a pesti egyetemen egy sereg ember, aki a finn nyelvet okította, de bevallom töredelmesen, hogy engem nem vonzott. Épp, hogy megjelentem... Na voltak barátaim, akik tudtak finnül, vagy finnek, akik jól beszéltek magyarul és arra számítottam, csak kisegítenek valahogy. De nem...! Teltek múltak a napok, Pais Dezsónél nem sikerült, így maradt végül Zsirai. Na nem ragozom tovább, nagy bajban voltam a szöveggel. Volt egy finn mese Szinnye gyűjtésében és ősidők óta azt vitte mindenki vizsgára. Agyon volt preparálva. De nekem ez is magas volt. Mit csináljak? Utolsó este jutott eszembe, hogy most jött haza Finnországból Varga Domokos barátom. Elmentem hozzá és elkértem a bibliáját. Mellé tettem a magyar bibliafordítást, de úgy sem ment semmi, a legegyszerűbb történet sem. Mi legyen... Zsirainál?? És ekkor jött egy merész és pimasz ötletem. Bementem hozzá a finn bibliával. Előtte egy nő volt, aki a mesét vitte, s amit undorral hallgatott. Aztán jött Hajdú Péter barátom, akivel jó hosszan beszéltek folyamatosan finnül. Egy szót sem értettem belőle. Jöttem én; Mit hozott Dankó Úr! A bibliából Máté evangéliuma első tizenhat versét. Nem lesz az kicsit sok. Ó, nem. S elkezdtem -ez Jézus Krisztus családfájáról szól- imígyen: Ábrahamille syntyi lisak, lisakille syntyi Jaakob, Jaakobille syntyi Juuda..., tovább Jézusig, akit Krisztusnak neveztek... Egy darabig hallgatta, kicsit bosszús is volt, meg is kérdezte: "Dankó Úr e tiszteletre méltó jó zsidó nevek között van-e egyáltalán valami finn?" Hogyne, süntünüt." Ekkora pimaszság láttán azt mondta: "Dankó úr át fog menni, át fog menni." Persze mást is kérdezett, és mert majdnem kívülről tudtam a finnugor népekről szóló könyvet, sikeres vizsgát tettem."

Az adomát maga Dankó Imre mondta el.

Megjelent: Jászkunság 2002. január-április,

Részlet a "Mindenből a jót választotta -Dankó Imre nyolcvanéves" című cikkből

Anekdóták néprajzosokról 60. Amikor Dankó Imre Zsirai Miklósnál vizsgázott

Írta: Szabó László

2012. február 29. szerda, 09:31 - Módosítás: 2018. április 03. kedd, 19:53
